

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

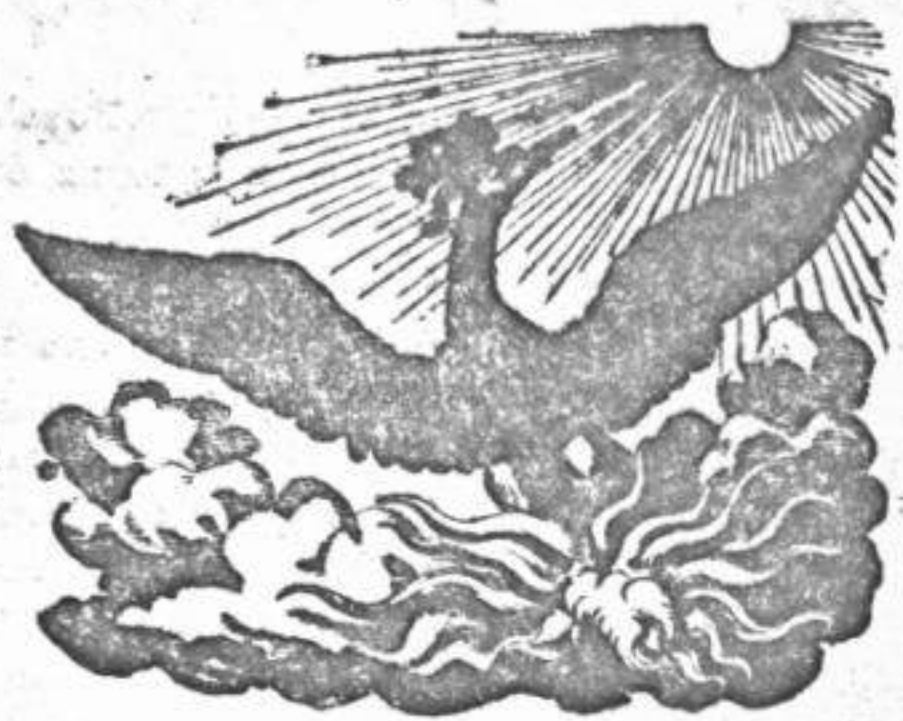
Αριθ. 16.

Ετους ΣΤ'

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Ετησία Φοίνικας 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς δια δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Επισ-
τάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1831.

Αἰ-διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσiai πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

ἄρ. 1935.
Διάταγμα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Ἀρ. 603 ἀναφορὰν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τοῦ Προέδρου τοῦ Ὁρφανοτροφείου καὶ Ἐφόρου τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου, καὶ τὸ δι' ἐκείνης συνοδευθεὶν σχέδιον κανονισμοῦ τῶν δύο σχολείων τοῦτε Προκαταρκτικοῦ καὶ τοῦ Κεντρικοῦ.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς αὐτῆς Γραμματείας
Διατάττομεν.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ.

Περὶ Ἐφόρου.

Α. Ὁ Ἐφορος ἔχει τὴν διεύθυνσιν τῶν δύο σχολείων· κρίνει ἂν οἱ μαθητιῶντες εἶναι παραδεκτοὶ ἢ ὄχι· ἐπαγρυπνεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν· ἐνεργεῖ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως· ἔχει τὴν ἀμεσὴν ἀνταπόκρισιν μετ' αὐτῆς, καὶ δι' αὐτοῦ οἱ διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ ἀναφέρονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Β. Ἀπρὸςδοκίμως ἔρχεται εἰς ἀκρόασιν τῶν μαθημάτων ἑκάστου διδασκάλου τοῦλάχιστον ἀπ᾽ αὐτοῦ μηνός, διὰ νὰ βεβαιώνεται ἂν ἡ παράδοσις γίνεται κατὰ τὴν διορισθεῖσαν μέθοδον καὶ τὸν παραδεχθέντα ὄργανισμον.

Γ. Παρενίσκεται καὶ προεδρεύει εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν καὶ εἰς πᾶσαν ὁμηγυρίαν καὶ παράταξιν σχολικὴν.

Δ. Συνεδριάζουν· ὁ Ἐφορος καὶ οἱ διδάσκαλοι ἀπ᾽ αὐτοῦ μηνός, διὰ νὰ συμβουλευώμεθα περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὰ μαθήματα καὶ τοὺς μαθητευομένους.

Περὶ Διδασκάλων.

Α. Οἱ διδάσκαλοι χρεωστοῦν νὰ παραδίδωσι μετ' ἐπιμελείας καὶ ζήλου εἰς τὰς διορισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας, ἐρχόμενοι εἰς τὸ σχολεῖον ἐν τέταρτον πρὶν τῆς ὥρας τοῦ μαθήματος. Δὲν ἐμποροῦν δὲ νὰ ἀρχίζωσι τὴν παράδοσιν των πρὸ τῆς διορισμένης ὥρας, οὐδὲ νὰ τὴν ἐπεκτείνωσιν ὑπέρμετρα, ὥστε ν' ἀργοπορῶσι τὴν ἐναρξιν τοῦ κατόπιν παραδιδόμενου μαθήματος.

Β. Ὅταν ἡ ἀσθένεια ἢ κατεπίγουσα ἀνάγκη τοὺς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ δώσωσι μάθημα, τὸ προαναγγέλλουν εἰς

τὸν Ἐφορον, ὅστις θέλει φροντίζει νὰ ἀναπληροῖ δι' ἄλλου, ἂν εἴναι δυνατόν, τὸν τόπον τοῦ μὴ παραδίδοντος.

Γ. Συγχωρεῖται εἰς τοὺς διδασκάλους νὰ συναλλάζωσι τὰς ὥρας τῆς παραδόσεώς των, ἂν κἀμὴ χρεία, ἀφοῦ τὸ προαναγγεῖλουν εἰς τὸν Ἐφορον.

Δ. Διδάσκουσι κατὰ τὴν ἐγκριθεῖσαν μέθοδον τοὺς εἰς τὸν ὄργανισμὸν διορισμένους συγγραφεῖς, ἢ ὁποιοῦνδήποτε ἄλλον συγγραφεᾶ ἐγκρίνουν εἰς τὴν μετὰ τοῦ Ἐφόρου μηνιαίαν συνεδριάσιν των.

Ε. Χρεωστεῖ ὁ διδάσκαλος νὰ τελειώσῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦ σχολικοῦ ἔτους τὰ προσδιορισμένα μαθήματα· τοὺς δὲ μαθητὰς, πρὶν τῆς ἐξαμηνίας καὶ τῶν ἐξετάσεων, νὰ μὴ προβιβάξῃ εἰς ἀνωτέραν τάξιν.

ΣΤ. Οἱ διδάσκαλοι, φαινόμενοι οὔτε πολλὰ αὐστηροὶ, οὔτε πολλὰ συγκαταβατικοὶ εἰς τὰς ἐλλείψεις τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ φερόμενοι μὲ τρόπους εὐσταθείας, σεμνοπρεπείας καὶ πατρικῆς στοργῆς πάντοτε ὁμείους, χρεωστοῦν νὰ ὡδηγῶσιν αὐτοὺς εἰς τῶν χρηστῶν τὴν μάθησιν καὶ πράξιν, νὰ ἐπανορθώσωσι τοὺς σφάλλοντας μὲ τοὺς λόγους, ἐπίσης καὶ μὲ τὸ παραδειγμα τῆς ἐντίμου διαγωγῆς των, ὥστε νὰ ἐμπνέωσι πρῶτον τὴν χρεωστομένην ὑπόληψιν καὶ τιμὴν εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, καὶ δεῦτερον τὴν πρὸς τὴν παιδείαν ἀγάπην τὴν ὑπεραυξανομένην ἐκ τῆς τοῦ διδασκάλου καλοκάγαθίας καὶ ἀρετῆς.

Ζ. Εἰς τὴν διδασκαλίαν των ἔχουν χρέος οἱ διδάσκαλοι νὰ προσφέρωνται ἴσοι καὶ οἱ αὐτοὶ, δίκαιοι καὶ ἀπροσωπῶ-ληπτοι, παρόμοια πρὸς ὅλους τοὺς μαθητὰς ὁποιασδήποτε ἡλικίας καὶ καταστάσεως, ἢ δυνάμεων νοητικῶν καὶ διὰ τύχων οὗτοι νὰ εἶναι, φροντίζοντες καὶ ἐπιμελούμενοι ἐξ ἴσου περὶ τῆς προκοπῆς ἑκάστου εἰς τὰ μαθήματα, εἰς τὴν χρηστοθεσίαν, εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ εὐσχημοσύνην.

Η. Οἱ διδάσκαλοι κρατοῦν εἰς τὸ μαθητολόγιον σημείωσιν καθημερινὴν τῆς ἐπιμελείας καὶ εὐταξίας τῶν μαθητῶν, καὶ διδοῦν περὶ τούτου μηνιαίαν ἀναφορὰν των εἰς τὸν Ἐφορον. Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἔτους σημειοῦναι ἰδιαιτέρως τοὺς ἀρίστους κατὰ τὴν ἐπίδοσιν, εὐφρίαν καὶ εὐταξίαν.

Θ. Οἱ διδάσκαλοι εἶναι ἰσότιμοι καὶ, χρείας τυχοῦσης, τὰ πρωτεῖα ἀποδίδονται εἰς ἐκείνον, ὅστις εἶναι παλαιότερος εἰς τὴν κατὰ τὸ σχολεῖον διδασκαλίαν.

Ι. Κατ' ἔτος εἰς τῶν διδασκάλων ἔχει τὰ προτεῖα ἢ ἀρχὴ γίνεται ἀπὸ τοῦ παλαιωτάτου εἰς τὴν ἐν τῷ σχολείῳ δι-

δασκάλων. Τοῦτον διαδέχεται ὁ μετ' αὐτὸν παλαιότερος, καὶ οὕτως ἐφεξῆς περιέρχονται τὰ προεδεῖα εἰς ὅλους τοὺς διδασκάλους.

ΙΑ. Ὁ πρεσβύτερος φυλάττει τὸν κώδικα τοῦ σχολείου· καταγράφει τοὺς μαθητὰς· φυλάττει τὰ ἀποδεικτικά των· καὶ εἰς τὰς τάξεις τὰ ἀρχεῖα. κ.τ.λ.

ΙΒ'. Οἱ διδασκαλοὶ χρεὶς ἔχουν νὰ φυλάττωσιν ἀκριβῶς τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰ διατάγματα τὰ ἀφορῶντα τὸ σχολεῖον, καὶ ὅταν ἔχωσι τι παράπονον περὶ τῶν ἀποβλεπόντων εἰς τὰ καθήκοντά των, ἢ περὶ τινος βλάβης τῶν δικαίων των, ἀναφέρωνται εἰς τὸν Ἐφορον ἰδίως ἐν τῷ πρέποντι καιρῷ, καὶ μὴ τὴν πρέπουσαν εἰς τὴν ἀξίαν των σεμνοπρέπειν.

Περὶ τῶν μαθητῶν.

Α. Δὲν ἀναγνωρίζεται, οὔτε εἶναι παραδεκτὸς ὡς μαθητὴς, ὅστις δὲν φέρει ἐκ μέρους τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν τῆς πατρίδος τοῦ μαρτυρικῆς τῆς διαγωγῆς του, καὶ τῶν μαθημάτων, τὰ ὅποια ἐπαρδόθη, οὐδ' ἔχει ν' ἀποδείξῃ πόθεν πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Β. Ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ φανερῶσιν ὅποια μαθήματα θέλει ν' ἀκολουθήσῃ, καὶ ὁ διδασκάλος ἐκάστου μαθήματος τὸν ἐξετάζει, διὰ νὰ γνωρίσῃ ἂν ἦναι ἄξιος νὰ τ' ἀκολουθήσῃ. Μετὰ ταῦτα καταγράφονται ὄνομα, ἐπώνυμον, ἡλικία, πατὴρ καὶ ἡ τάξις, εἰς τὴν ὁποίαν καταλέγεται. Ὁ Ἐφορος τότε τὸν ἐφοδιάζει μὲ τὸ μαθητογραφημάτιον.

Γ. Εἶναι ὑπόχρεως ἕκαστος τῶν μαθητῶν νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μαθημάτων κατὰ τὰς διωρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας· ἀποκρίνεται εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ διδασκάλου, ὅστις σημειώνει τοὺς ἀπόντας καὶ ζητεῖ παρ' αὐτῶν ὕστερον τὸν λόγον τῆς ἀπουσίας των.

Δ. Ὁ διδασκάλος υπογράφει καθ' ἕκαστον μῆνα τὸ μαθητογραφημάτιον τῶν μαθητῶν, οἵτινες ἀδιακόπως, ἐπιμελῶς καὶ εὐτάκτως ἠκολούθησαν τὰ μαθήματα καθ' ὅλον τὸν μῆνα.

Ε. Οἱ διδασκαλοὶ δὲν υπογράφουσι τὸ γραμματίον τῶν ἀτάκτων, ἢ ἀπόντων τρις τοῦ μηνός, καὶ μὴ δυναμένων νὰ δικαιολογήσωσι τὴν ἀπουσίαν των· ὡς εὐλογος δὲ αἰτία τῆς ἀπουσίας δύνανται δεκτὴ εἶναι ἡ ἀρρώστιας τινός ἢ ἄλλης ἀνυπερβλήτου ἀνάγκης.

ΣΤ. Γίνονται δύο ἐξετάσεις, μία δοκιμαστικὴ πρὸς τὸ τέλος τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, καὶ ἄλλη ἐτησίαι εἰς τὰ τέλη τοῦ σχολικοῦ ἔτους πρὸ τῶν διακοπῶν.

Ζ. Δὲν εἶναι δεκτοὶ εἰς τὰς δοκιμαστικὰς ἐξετάσεις, εἰμὴ οἱ μαθηταὶ οἱ παρῴντες τὸ μαθητογραφημάτιόν των κατὰ μῆνα τακτικῶς ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν διδασκάλων των· οὐδὲ εἰς τὴν γενικὴν ἐξέτασιν γίνονται δεκτοὶ, ἔσοι δὲν ἐστάθησαν εἰς τὴν δοκιμαστικὴν· οὐδὲ εἰς τὰ μαθήματα τοῦ β' ἔτους προδιδάσκονται, ὅσοι δὲν ἐξετάσθησαν καὶ εὐδοκίμησαν εἰς τοῦ προτέρου ἔτους τὴν γενικὴν ἐξέτασιν.

Η. Δὲν δύνανται ν' ἀναχωρήσωσιν οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦ σχολικοῦ χρόνου, ἂν δὲν ἀποδείξωσιν εἰς τὸν Ἐφορον τὴν εὐλογὸν αἰτίαν τῆς ἀναχωρήσεώς των, καὶ νὰ λάβωσι τὴν ἀδειαν παρ' αὐτοῦ.

Θ. Δὲν δύνανται οἱ μαθηταὶ νὰ πραιτηθῶσιν ἀπὸ τοῦ σχολείου, ἂν δὲν ἀποδείξωσιν εἰς τὸν Ἐφορον ὅτι ἔχουσι πρὸς τοῦτο τὴν συγκατάθεσιν τοῦ πατρὸς των, ἢ τῶν συγγενῶν των, ἢ τοῦ ἐπιστατοῦντος αὐτοῦ.

Ι. Οἱ μαθηταὶ χρεωστῶν νὰ ἦναι τύπος καὶ ὑπογραμμὸς τῆς εὐταξίας· καὶ τῆς χρηστῆς διαγωγῆς, ἥτις εἶναι ἀπὸ τὴν ἀληθινὴν παιδείαν ἀδιαχώριστος, ὥστε νὰ ἐκπληρῶσιν ἀκριβέστατα τὰ χρεὶς των ὡς μαθηταὶ καὶ ὡς πολῖται. Καὶ ὡς μὲν μαθηταὶ, ὁδηγοῦνται εἰς τὰ χρεὶς των ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου, καὶ ὑπὸ αὐτοῦ ἀνταναγκάζονται εἰς αὐτά· ὡς δὲ πολῖται, διέπονται ὑπὸ τῶν νόμων, καὶ ἐπαγρυπνοῦνται ἀπὸ τῆς πολιτικῆς Ἀρχῆς.

ΙΑ. Ἐντὸς τοῦ σχολείου οἱ μαθηταὶ ὑπόκεινται ἀμέσως εἰς τὸν διδασκάλον, καὶ ὑπακούουν εἰς ὅλας τὰς περὶ τῶν μαθημάτων διατάξεις αὐτοῦ· ἀκροάζονται μεθ' ἡσυχίας καὶ σιωπῆς τὰ μαθήματα, καὶ ἐρωτῶσι τὸν διδασκάλον εἰς τὰς ἀπορίας των μετὰ τὸ τέλος τοῦ μαθήματος. Οἱ παραβαίνοντες τὰ χρεὶς των ἐντὸς τῆς παραδόσεως, ἀπειθοῦντες πρὸς τὸν διδασκάλον, ἢ ἀτακτοῦντες καὶ ταρασσόντες τὴν παράδοσιν, ἢ κακῶς φερόμενοι πρὸς τοὺς συμμαθητὰς των, νοθεύονται παρὰ τοῦ διδασκάλου ἀμέσως καὶ προτρέπονται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ χρεὶς των, ἢ καὶ ἀναγγέλλονται ὑπ' αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν Ἐφορον, ἂν ἐπιμείνωσιν ἀμεταμέλητοι, ἢ ἂν πρᾶξωσι τινα μεγαλύτεραν ἀταξίαν.

ΙΒ. Οἱ μαθηταὶ, ἂν ἔχωσι τι παράπονον περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραδόσεως, ἢ περὶ τινος ἄλλου κατὰ τινος τῶν διδασκάλων, ὑπερβαίνοντος τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας του, ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ ἀναφέρωνται περὶ τούτου εὐτάκτως καὶ ἡσυχῶς πρὸς τὸν Ἐφορον ἰδίως, ὅστις θέλει φροντίζει νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῆς ὑποθέσεως, καὶ νὰ πράττῃ τὰ δίκαια.

ΙΓ. Διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ σχολείου παρῆκας καὶ ἀταξίας οἱ μαθηταὶ παιδεύονται παρὰ τοῦ Ἐφόρου μὲ ἀπινλῆξεις ἢ καὶ περιορισμὸν εἰς τὰς οἰκίας των 1-7 ἡμερῶν, ἂν φανῶσι παρήκοοι εἰς τινα διδασκάλον ἢ πίπτοντες ἐκ δευτέρου εἰς τὸ αὐτὸ σφάλμα· διὰ τὰ σφάλματά των δὲ καὶ διὰ τὰς παραβάσεις τῶν χρεῶν των κρίνονται ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου καὶ δύο διδασκάλων συγεδριαζόντων, καὶ καταδικάζονται διὰ τῆς πλειοψηφίας εἰς τὸν ἀνωτέρω περιορισμὸν τινων ἡμερῶν. Εἶναι δὲ φανερόν ὅτι οἱ παραπονοῦμενοι κατὰ τοῦ μαθητοῦ διδασκαλοὶ δὲν δύνανται νὰ γενῶσι καὶ κρίται του.

ΙΔ. Ἄν τις τῶν μαθητῶν φαίνεται δυσήνιος, ἢ σκανδαλοποιὸς, ἢ ταραξίας, ἢ κακοῦλης καὶ φυλοδός, ὁ Ἐφορος ἀναφέρειται περὶ αὐτοῦ, ὅταν τὸν βλέπῃ ἀδιόρθωτον, εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἀποβάλλεται ἀπὸ τοῦ σχολείου· εἰδοποιεῖται δὲ καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀποβαλλομένου.

ΙΕ. Τὴν ἐκτὸς τοῦ σχολείου διαγωγὴν τῶν μαθητῶν, τὴν τιμωρίαν τῶν σφαλμάτων καὶ ἀμαρτημάτων αὐτῶν ἐπαγρυπνεῖ καὶ ἐκτελεῖ ἡ πολιτικὴ ἐπιτοπία Ἀρχή, ἥτις εἰδοποιεῖ καὶ τὸν Ἐφορον.

Περὶ τοῦ Ἰππῆρέτου.

Α. Ὁ ὑπὸ ἡγεσίας κρατεῖ τὰ κλειδιά τοῦ σχολείου· ἀνοίγει καὶ κλείει αὐτὸ εἰς τὰς διωρισμένας ἡμέρας καὶ ὥρας· ἐπαγρυπνεῖ διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ διδασκτηρίου καὶ τὴν συντήρησιν τῶν ἐν αὐτῷ σημεινῶν· διὰ τοῦ κώδωνος τὴν ὥραν τῆς παραδόσεως, καὶ ἐκτελεῖ τὰς προσταγὰς τῶν διδασκάλων καὶ τοῦ Ἐφόρου.

Β. Ἐπιστατῇ καὶ προσέχει νὰ εὐτακτῶσιν οἱ μαθηταὶ, διατρέχοντες ἐντὸς τοῦ διδασκτηρίου πάντοτε, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰς ὥρας τῆς παραδόσεως, καὶ καθ' ἡμέραν ἀναγγέλλει εἰς τὸν Ἐφορον, ἂν αἱ συνήθειαι παραδόσεως τῶν μαθημάτων ἐγείνων εἰς τὰς διωρισμένας των ὥρας, καὶ μὴ τὴν συνῆθη εὐταξίαν.

Γ. ἔχει χρεὶς νὰ προσέχῃ νὰ μὴ διαδίδεται μηδὲ τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ σχολεῖον καμμία ἀγγελία, ἀνεῦ τῆς εἰδησεως καὶ ἀδείας τοῦ Ἐφόρου.

Περὶ ἐξετάσεων.

Α. Ἐξετάσεις γίνονται δύο κατ' ἔτος, ἡ δοκιμαστικὴ, καὶ ἡ ἐτησίαι (ἀρθ. ΣΤ ἀνωτ.), κατὰ τὰς ὁποίας ὁ Ἐφορος μετὰ τῶν διδασκάλων κρίνει περὶ τῶν προόδων τῶν μαθητῶν, καὶ ἂν οὗτοι εἶναι ἱκανοὶ νὰ προδιδασθῶσιν εἰς τὰ τοῦ ἐρχομένου ἔτους μαθήματα. Εἰς τὴν διαίρεσιν τῶν ψήφων, τὸ μέρος, εἰς τὸ ἑποῖον εἶναι ἡ τοῦ Ἐφόρου, ὑπερισχέτι.

Β. Οἱ μαθηταὶ, οἵτινες δὲν κρίνονται ἄξιοι προδιδασμοῦ, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἐξακασπουδᾶσιν τὰ αὐτὰ μαθήματα.

Γ. Εἰς ἄλλην ἐξέτασιν παρὰ τὰς ἐτησίους, ὑπόκειται ὁ

μαθητῆς ὁ τελειόνων τὰ μαθήματά του, τὰ εἰς ἕκαστον τῶν δύο σχολείων κατὰ τὸν ὀργανισμόν παραδιδόμενα εἰς τριετίαν.

Εἰς τὴν κατὰ τριετηρίδα εξέτασιν, διορίζονται εξέταστα καὶ κριταὶ τῆς προόδου τῶν μαθητῶν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ εξέτασις γίνεται ὡς ἀκολουθῶς. Ἀπ' ἑκάστου τῶν μαθημάτων, τὰ ὅποια ὁ μαθητὴς παρεδόθη δι' ὅλης τῆς τριετίας, γράφονται 20 προτάσεις εἰς λαχνοὺς, ἐμβαλλομένων εἰς καδίσκον χωριστόν· ὁ μαθητὴς ἐκβάλλει τρεῖς λαχνοὺς· εξέτάζεται δὲ ἀλληλαδιαδόχως εἰς τὰς οὕτω λαχνοῦσας προτάσεις κατὰ χροῖον ἀπὸ τοὺς κριτὰς, καὶ ἀπὸ τὸν διδάσκαλον, ὅστις ἐδίδασκε τὸ μάθημα· καὶ ἂν οὗτοι εὐχρεστοῦνται, εξέτάζεται καὶ ἀπὸ τὸν Ἐφόρον, πρᾶσμοιως καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου διδασκάλου. Μετὰ τοῦτο ἐκβάλλει καὶ ἀπὸ καὶ τῶν ἄλλων καδίσκων ἄλλους τρεῖς λαχνοὺς, καὶ οὕτως εξέτάζεται διανοχικῶς εἰς ὅλα τὰ ὅποια ἤκουσε κατὰ τὴν τριετίαν μαθήματα. Οἱ κριταὶ δίδουν ἔπειτα ἐν ἑγγράφῳ πρόβλημα ἕκ τινος τῶν μαθημάτων εἰς τὸν μαθητὴν, καὶ αὐτὸς κλείετκε μόνος εἰς ἕνα πλησίον οἰκίσκον, ὅπου γράφει τὴν λύσιν· ἡ δὲ λύσις αὐτοῦ εξέτάζεται καὶ κρίνεται ἔπειτα.

ΣΤ. Οἱ κριταὶ ψηφίζουσι· καὶ ὅστις τῶν μαθητῶν λαμβάνει τὰ δύο τρίτα τῶν ψήφων, εἶναι ἔγκριτος· ὅστις ὅλας τὰς ψήφους, παμψήφιος.

Ζ. Εἰς τὸν εξετασθέντα δίδεται ἀποδεικτικόν, ἐνδεικνύον αὐτὸν ὡς ἔγκριτον, ἢ παμψήφιον. Τὸ ἀποδεικτικόν τοῦτο ἰσχύει τόσον διὰ τὰ ἐνδεχόμενα ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως πρὸς αὐτὸν ὑπουργήματα, ὅσον καὶ δι' ἀπόλαυσιν βιτητῶν, τῶν ὁποίων ἤθελεν ἀποδειχθῆ ἄξιός, διὰ νὰ σπουδάσῃ ὑψηλότερα μαθήματα ἐντός καὶ ἐκτός τῆς ἐπικρατείας.

Η. Οἱ εξετασθέντες μὲν, ἀλλὰ μὴ ἐγκριθέντες, εἶναι ὑποχρεοὶ νὰ σπουδάσωσι πάλιν ἐν ἔτος, διὰ νὰ λάβωσι τὸ μαρτυρικόν.

Περὶ ἐορτῶν.

Κατὰ τὸ ὑπ' Ἀρ. 353 Διάταγμα, οἱ μαθηταὶ τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου σχολάζουσι κατὰ τὰς ἐπομένους ἐορτάς.

Ἰανουαρίου τὴν α', στ, ζ, καὶ λ.

Φεβρουαρίου τὴν β'.

Μαρτίου τὴν κβ'.

Ἀπριλίου τὴν κγ'.

Μαΐου τὴν κδ'.

Ἰουνίου τὴν κδ, κθ καὶ λ.

Ἰουλίου τὴν κ καὶ κζ'.

Αὐγούστου τὴν στ καὶ ιε'.

Σεπτεμβρίου τὴν η', ιδ καὶ κστ'.

Ὀκτωβρίου τὴν κστ'.

Νοεμβρίου τὴν η', ιδ, κβ καὶ λ.

Δεκεμβρίου τὴν στ, ιβ, κδ, κέ, κστ καὶ κζ'.

Τρεῖς ἡμέρας προτοῦ καὶ μετὰ τὸ Ἅγιον Πάσχα.

Τὴν πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως.

Τὴν πρώτην καὶ δευτέραν τῆς Πεντηκοστῆς.

Διὰ δὲ τὰς μεγάλας ἀποκρέας γίνεται ἡμίσεια ἐορτὴ μετὰ μεσημβρίαν τὴν πέμπτην τῆς πρὸ τῆς τυροφάγου ἐξομῆδος (τὴν τοικνωπέλεπτην), καὶ τελεία, τὴν παρασκευὴν καὶ τὸ σάββατον τῆς τυρινῆς, καὶ τὴν καθάραν δευτέραν.

Τὰς λοιπὰς ἐορτασίμους ἡμέρας τὰς μὴ σημειουμένας ἐν ταύτῃ, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, συνέρχονται οἱ μαθηταὶ εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ γίνεται τακτικῶς ἡ συνήθης παράδοσις τῶν μαθημάτων, ὡς εἰς τὰς λοιπὰς ἡμέρας τὰς ἐργασίμους.

Ἡ ἐκπλήρωσις τούτων πάντων ἀριστοῦται εἰς τὴν πατρικὴν προτοχὴν τοῦ Ἐφόρου τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου καὶ τῶν διδασκάλων.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς Ὀδρεὶ πέμψει ἀντίγραφον τοῦ παρόντος διατάγματος πρὸς τὸν Ἐφόρον τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Κ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς)
Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέως Β. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἀρ. 9343.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Εἰδοποιεῖ.

Ὅτι οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν ἐφελινῶν ἐθνικῶν προσόδων θέλουσι λαμβάνει δέκατον μόνον ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ κτήματα, ὅσα ἡ Κυβέρνησις παρεχώρησεν εἰς τοὺς νεοφωτίστους, καὶ θέλει παραχωρήσει ἄχοι 7ης ἡμέρας, καθ' ἣν λαμβάνει τέλος ἐν ταύτῃ ἡ ἐνοικίασις τῶν προσόδων ἐκάστης ἐπαρχίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 25 Φεβρουαρίου 1831.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ. Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ. Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Βαρσοβίας, 7 Ἰανουαρίου.

Σήμερον κάμνει τὴν πρώτην τῆς συνάθροισιν ἡ Διάιτα μετὰ τὴν αἰφνίδιον παραίτησιν τοῦ στρατηγοῦ Κλοπική, τὴν ὁποίαν ἔκαμε χθὲς τῆς δικτατορίας. Λέγεται δὲ ὅτι ὁ στρατηγὸς οὗτος, μετὰ τὴν ἐκ Πετροπόλεως ἐπιστροφὴν τοῦ Κόμητος Ἰεζιέρσκη, καὶ μετὰ 7ὴν πρὸς αὐτὸν πεμφθεῖσαν παρὰ τοῦ Αὐτοκράτορος ἐπιστολὴν, διεκήρυξεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, τὴν ὁποίαν διώρισεν ἡ Διάιτα νὰ συμπράτῃ μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπιχειρισθῶσι διαπραγματεύσεις· ὅτι αὐτὸς δὲν ἠδύνατο νὰ ὀδηγήσῃ τὸ στρατεύμα εἰς τὴν μάχην, καὶ διὰ τοῦτο ἀπεφάτισε νὰ παραιτηθῇ τῆς δικτατορίας. Μετὰ πολλὰς δὲ συζητήσεις ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ ἐπροσκάλεσε τὸν στρατηγὸν νὰ λάβῃ τὴν ἀπεριόριστον διοίκησιν τῶν στρατευμάτων, ἡ δὲ τῆς πολιτείας κυβερνήσις ἐμελλε νὰ ἐπιτραπῇ εἰς χαριστὴν ἐξουσίαν. Αὐτὸς δὲ ἀπεκρίθη ὅτι δὲν ἐδέχετο εἰμὴ διακτατορίαν ἀπεριόριστος (ἔχων καὶ τὴν δύναμιν νὰ συνθέσῃ καὶ εἰρήνην). Μὴ ἔχουσα δὲ κύρος ἡ ἐπιτροπὴ νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τοιαῦτα ζητήματα, εἶπεν εἰς τὸν στρατηγὸν Κλοπικὴν νὰ ἐμφανίσῃ τὰς προτάσεις του εἰς τὴν Διάιταν, ἣτις θέλει συνέλθῃ τὴν 7. Τότε παρητήθη τῆς δικτατορίας ὁ στρατηγός, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ διώρισε, μέχρι τῆς εἰσέπειτα ἀποφάσεως τῆς Διαίτης, ἀρχιστράτηγον τὸν μοίραρχον Βισενσφ, καὶ ἀπόντος αὐτοῦ, παρέδωκε τὴν πολιταρχίαν τῆς πρωτευούσης εἰς τοὺς στρατηγοὺς Κλίγκην καὶ Ζεμδεκ, τὴν δὲ Κυβέρνησιν ἐπέτρεψε μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου, εἰς τὸ ἀνώτατον ἐθνικὸν συμβούλιον.

(Αὐστ. Παρατηρ.)

(Ὅρα εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον Ἀρ. 15 τὰ μετὰ ταῦτα.

Ἡ εἰκογένεια τοῦ Πολιγνακ ἐπρόσφερεν 100,000 Φράγκα εἰς τὸν Κύριον Μαρτιγνακ ὡς ἀντιμισθίαν διὰ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ συνηγορίαν εἰς τὴν δίκην τῆς 3—15 Δεκεμβρίου. Ὁ Κύριος Μαρτιγνακ δὲν ἠθέλησε νὰ τὰ δεχθῇ, λέγων ὅτι δὲν συνηγόρησεν ἐπὶ μισθῷ, ὅθεν τὰ ἀπέπεμψε δεχθεὶς μόνον τὰς εὐχαριστίας, μετὰ τὰς ὁποίας συνωδεύετο τὸ δῶρον. Τὸ πολίτευμα τοῦτο φέρει μετὰ τὴν τιμὴν εἰς τὸν Κύριον Μαρτιγνακ, ἐπειδὴ μάλιστα εἶναι μετρίως καταστάσεως.

Ὁ Δουξ Μορτεμάρτες, Ἐκτακτος Πρέσβυς τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Αὐλὴν τῆς Ῥωσσίας, τὴν 11 Ἰανουαρίου ἔβη εἰς Βερολίνον, ὑπάγων εἰς Πετρούπολιν.

Ἐπαναστάσεις εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ἐκ τῆς Ἰονίου Ἐφημερίδος τῆς 14 Φεβρουαρίου.) Ἀπὸ γράμματα καὶ ἐφημερίδας, τὰς ὁποίας νεωστὶ ἔφθεν ἐκ τοῦ Ἀγκῶνος τὸ Ἴόνιον ἀτμόπλοον, μαθαίνομεν ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν συνέβησαν δημῶδεις ταραχαί. Ἡ Παπικὴ ἐπικράτεια ἐκηρύχθη εἰς ἐπανάστασιν. Λέγεται δὲ ὅτι καὶ εἰς τὴν Τοσκάναν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἰταλίας ἐγείντο ἀποστασίαι φονικώταται, περὶ τούτων ὅμως ἀκόμη δὲσυνέβη βεβαίαις εἰδήσεις.

Τὴν 31 τοῦ Ἰανουαρίου ἐπολιρκήθη παρὰ τῶν ἐπαναστατῶν ἡ πόλις καὶ τὸ φρούριον τοῦ Ἀγκῶνος, καὶ τὴν 5 τοῦ ἐνεσῆτος παρεδόθη εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς προσβοφυλακῆς τοῦ ἐθνικοῦ στρατεύματος μὲ τὰς ἐξῆς συνθήκας.

α. Ἡ θρησκεία, οἱ ἄνθρωποι καὶ αἱ ἰδιοκτησίαι τῶν τε ὁμογενῶν καὶ τῶν ξένων, τίθενται ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νέμων καὶ τῶν συστηθησομένων Ἀρχῶν.

β. Τὸ πρῶτ' τῆς 6 Φεβρουαρίου ἡ φρουρὰ τοῦ Ἀγκῶνος δέλει ἐξέλθῃ κατὰ τὴν 6 ὥραν τῆς πόλεως μεθ' ὅλων τῶν στρατιωτικῶν τιμῶν, ὥπλων καὶ ἀποσκευῆς, ἀναπεπταμένην ἔχουσα τὴν σημαίαν, μὲ δύο κανόνια καὶ μὲ τὸ φυτίλιον ἀναμμένον.

γ. Ὅσοι τῶν φυλαττόντων στρατιωτῶν θελήσωσιν, ἔχουν τὸ ἐλεύθερον ν' ἀκολουθήσωσι τὴν φρουράν· ὅσοι δὲ θελήσωσι νὰ μείνωσιν εἰς τὸν τόπον, δὲν ἐμποδίζονται. Καὶ οὗτοι δὲ καὶ ἐκεῖνοι ἐμποροῦν ἐλευθέρως νὰ κάμωσιν ὅποιαν θελήσωσιν ἐκλογὴν.

δ. Ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς φρουρᾶς, τὸ ὅποιον δέλει προκρίνει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Παπικὴν ἐπικράτειαν, δέλει συνδευθῇ κατὰ τὴν ὁδοπορίαν του, ἐφωδιασμένον μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, καὶ προσφυλαγμένον ἀπὸ πᾶσαι θάλασσαν καὶ ὕδριν κατὰ τοὺς τύπους τοὺς ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν στρατεῦμα κατεχομένους.

ε. Ἀμοιβαίως δὲ καὶ ἡ εἰρημένη φρουρὰ ὑποχρεῖται νὰ μὴ πράξῃ κάμμιαν ζημίαν ἢ ἀταξίαν εἰς τοὺς τόπους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους δέλει διαβῇ.

ς. Φθάσασα ἡ φρουρὰ εἰς τὸν πρῶτον τόπον τὸν εἰς ὑπὸ κείμενον εἰς τὴν Παπικὴν Κυβέρνησιν, ἀφίεται ἐλευθέρᾳ· οἱ δὲ συνδεύοντες αὐτὴν δύο ἀξιωματικοὶ δέλουν ἐπιστρέψαι ἀνενέχλητοι καὶ ἡσφαλισμένοι.

ζ. Ἐμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν συνθήκην καὶ ὁ Ἀποστολικὸς Ἐπίτροπος τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας τοῦ Ἀγκῶνος, ἔαν συγκαταεὐσῃ νὰ παραχωρήσῃ διὰ τακτικῆς πράξεως τὴν Διοίκησιν τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας.

η. Σήμερον (5) τὴν τρίτην ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν αἱ πύλαι τῆς πόλεως δέλουν παραδοθῆ εἰς τὴν ἐθνικὴν φρουράν, ἣτις θέλει ἀγαδευχθῇ καὶ τὴν ἐσωτερικὴν εὐτοξίαν τῆς πόλεως.

Ἡ παρῶσα συνθήκη τῆς παραδόσεως ὑπεγράφη ἀπὸ διαφόρους καὶ ἐπεκυρώθη ἀπὸ τὸν Ἀποστολικὸν Ἐπίτροπον Γ. Φαβρίκιον.

Ἡ εἰδήσις ὅτι εἰς τὴν πόλιν Μόδεραν διέρρηγν ἐπαναστάσις, ἐπροξένησε μεγάλον βρασμὸν εἰς τὴν Βενωίαν, καὶ παραχρῆμα εὐρέθησαν τὴν 25 τοῦ Ἰανουαρίου εἰς τρία διάφορα μέρη τρία πολυάριθμα σώματα εἰσώπων ἀνθρώπων

πάσης τάξεως. Μὴ οὕτως δὲ τῆς δημοσίας δυνάμεως ἱκανῶς ν' ἀντισταθῇ εἰς τὸ ἐνοπλίον ἐκεῖνο πλῆθος, ὁ Ἀντίπατρις, ἀπεφάσισε νὰ ἐκδώσῃ προκήρυξιν δηλοποιούσαν ὅτι συνεστάθη ἐπιτροπὴ προσωρινῆς Διοικήσεως συγκροτημένη ἀπὸ τὸν Μαρκίωνα Φραγκίσκον Πεβιλάκουαν, τὸν Κόμητα Κάμοκον Πίπολην, τὸν Κόμητα Ἀλ. Ἀγνέκη, τὸν Κόμητα Καίσαρα Βραγκέλην, τὸν Διδάσκαλον Φραγκίσκον Ὀρίωνην, τὸν Δικηγόρον Ἰω. Βακίην, τὸν Δικηγόρον Διδάσκαλον Ἀντώνιον Σιλβάνην, καὶ τὸν Δικηγόρον Ἀντ. Ζανολίνην. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπροξένησε τὸ ποθούμενον ἀποτελέσμα, καὶ ἡ ἡσυχία δὲν ἐταράχθη. Ὁ λαὸς ὑψωσε τὴν σημαίαν, καὶ ἐφόρεσαν εἰς τὰ σκιαδία τὸ τρίχρωμον σημεῖον· συνεστάθη δὲ καὶ ἐπαρχιακὴ φρουρὰ ἐκ πολιτῶν.

Μετὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως ἐξέδωκε ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου πρεστάσσει νὰ καταλεχθῶν εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς φυλακὰς, κινήτας καὶ καθημένας, ὅλοι οἱ πολῖται οἱ ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῶν 18 χρόνων μέχρι τῶν 50. Ἀρχιστράτηγος δὲ τῆς ἐπαρχιακῆς φρουρᾶς διωρίσθη ὁ Ταγματάρχης Ἰππεὺς Βαρδιέρης.

Περὶ δὲ τῶν κατὰ τὴν Μόδεραν συμβεβηκότων ἀνοφέρει ἡ ἐφημερίς τοῦ Μιλάνου ὅτι πολλοὶ συνωμοταὶ συνήχθησαν τὸ ἑσπέρας τῆς 22 τοῦ Ἰανουαρίου εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κύρου Μενώτη ἐν τῷ Κανάλ Γράνδε μὲ σκοπὸν νὰ ἐπιπέσωσιν αἰφνιδίως καὶ δολοφονήσωσι τὸν Δούκα εἰς τὸ παλάτιόν του. Φανερωθείσης δὲ τῆς συνωμοτίας ταύτης, ἐπρόσταξεν ὁ Δουξ μέρος τοῦ στρατεύματος νὰ περικυκλώσῃ τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦσαν συνηθροισμένοι οἱ συνωμοταί, καὶ κτυπήσαντες αὐτοὺς, τοὺς ἡγάγασαν νὰ παραδοθῶσιν. Εἰδωποίηθη, δὲ ὁ Δουξ τὰ κατὰ τὴν Βενωίαν συμβεβηκότα τὴν 25 τοῦ Ἰανουαρίου, διέταξε τὰ στρατεύματά του νὰ ὑπάγωσι εἰς τὸ Νόβι, ὅπου καὶ ἐτοποθετήθησαν· αὐτοὶ δὲ συστησας Ἐπιτροπὴν εἰς τὴν Μόδεραν, ἀνιχώρησε μὲ ὅλην τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν εἰς τὴν Μαντουαν.

Κατάλογος τῶν συνδρομητῶν εἰς ἀνακαίνισιν τῆς ἐν τῇ Διητροπόλει τῶν Καλαβρύτων πυρποληθείσης παρὰ τῶν ἐχθρῶν Ἑλλην. Σχολῆς. (Ὁρα Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 15, εἰς τὰ Ἐπίσημά.)

Ὁ Πατριάρχης, ἐκκλησιαστικὸς Τραπεζιτῆς, Κύριος Βαρβόλομαϊος Φοῖν. 80, ὁ Διοικητῆς Κ. Πελοπιδας 100, οἱ Κύριοι — Α. Ζήμης 300, Α. Φωτήλας 200, Α. Παπαδωσωλὸς 140, Χ. Κυρηζέπουλος 120, Ἀδελφοὶ Πετμεζᾶ 200, Ἀνδρικόπουλοι 100, Νικολόπουλοι 120, Α. Θεοχαρόπουλος 100, Ι. Ἀναστασάπουλος 80, Μ. Κοῦκα 80, Β. Οἰκονομόπουλος 80, Γ. Παπαζαφειρόπουλος 80, Γ. Γιαννόπουλος 80, Γ. Π. Διαμαντόπουλος 80, Σ. Εὐσταθίου 40, Π. Σακκελλάριος 20, Π. Σακκελιῶν 10, Σ. Λάμπας 20, Παγκράτιος 60, Κ. Λεοντόπουλος 60, Α. Στριφτόπουλος 60, Π. Προνιτζὸς καὶ Κολοκυθόπουλος 120, Α. Τριανταφυλλόπουλος 80, Ν. Ζαφειρογλαφῶ, 40, Δ. Πολιτόπουλος 40, Ζ. Πετρηχιάς 20, Σ. Σταυρολόπουλος 20, Μ. Παναγόπουλος 10, Γ. Χελόπουλος 8, Ν. Λουκόπουλος 6, Δ. Χρυσικόπουλος 10, Τ. Ἀναστασίου 4, Γ. Μαραγκὸς 8, Α. Παλαιολογόπουλος, 5, Ἀράχιδας 20, Γ. Ράμπελος εἰς ἡμεροδουλοῦσα 12, Γ. Φηλιότης 8, Ηλ. Δροσόπουλος ἀπὸ Β. αχ. 10, Α. Ἰωάννου 12, Π. Μπαρτέρης 2, Γ. Μακρῆς 12, Α. Κυριαζόπουλος 8, Π. Σαμαρίδης 4, εἰ Πανός. Πατέρι τῆς ἑορ. Μ. Λαύρας 160. Κεφάλαιον Φοῖν. 2784.